

[Gert Petersen]

Begrundelse

I The Times 8. april 1981 oplyses i en reportage fra Helsinki, at vesttyske og franske militærfly har overfløjet finsk territorium under den sidste tids rekognosceringer i den finske bugt.

Det hedder ordret i reportagen: »Uden offentlighed, men med diskret henvisning til de involverede magter har finnerne to gange protesteret formelt over krænkelser af Finlands suveræne territorium.«

Det oplyses, at det drejer sig om den finske ø Bogskär.

Times-korrespondenten tager sagen meget let, nærmest lidt humoristisk, og mere end antyder, at protesterne kun skyldes Finlands underdanighed over for Sovjetunionen.

Der må blive korrespondentens sag. Mig bekendt er det sædvane, at staterne ikke lader sådanne krænkelser gå upåtalet hen. Men selvfølgelig kan man anlægge det synspunkt (som Times åbenbart gør), at NATO-fly har ret til at flyve, hvor det passer dem. Det har dog vist aldrig været den danske regerings synspunkt. Derfor går jeg ud fra, at den fordømmer sådanne krænkelser, både generelt, men også specielt i kraft af Finlands status som neutral deltager i det nordiske samarbejde. Det er Danmarks allierede, som er ansvarlige for krænkelserne. Den ene (Vesttyskland) er endda medlem – ligesom Danmark – af Atlantpagtens integrerede forsvarssystem (NATO). Derfor må Danmark være forpligtet til at tage sagen op over for sine allierede og arbejde for, at de ikke fortsat krænker en anden nordisk stats suverænitet.

Besvarelse (15/4 81):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

I besvarelse af hr. Gert Petersens spørgsmål vil jeg gerne slå fast, at regeringen naturligvis tager afstand fra enhver form for krænkelser af et andet lands territorium. Jeg er heller ikke i tvivl om, at de andre NATO-lande ligesom Danmark bestræber sig på at undgå krænkelser af andre landes territorier. At der nu og da kan forekomme hændelige krænkelser, må naturligvis beklages.

Jeg ser ingen grund til at tage de i hr. Gert Petersens spørgsmål påståede krænkelser af Finlands luftrum op til drøftelse i NATO. Krænkelser af et lands territorium er et an-

liggende, der udelukkende vedrører det krænkede land og det eller de lande, hvor de pågældende nationale fly er hjemmehørende.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Fastsættelse af betaling for børns ophold i daginstitution og formidlet dagpleje).

(Lovforslag nr. L 202. Fremsat 9/4 81).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik B. Smith (S):

Forslaget til ændring af lov om social bistand indebærer, at de nugældende betalingsregler for formidlet dagpleje og daginstitutionsophold føres videre efter 1. august 1981.

I socialdemokratiet fandt vi, at principperne i de ændrede regler var rigtige, og vi beklager, at det har været nødvendigt at gå tilbage til de nugældende betalingsregler, fordi det, som alle jo ved, betød, at man ikke fik de forventede merindtægter.

Vi har med tilfredshed noteret os, at regeringen ikke har opgivet tanken om at gradue-re forældrebetalingen efter socialindkomsten. Alle forhold taget i betragtning er det sikkert rigtigt, at man nu giver sig til at overveje, på hvilken måde dette bør gøres. Her vil det nok også være rigtigt at inddrage den netop afsluttede børnekommissions arbejde.

Jeg skal afslutningsvis sige, at når jeg genkalder mig de argumenter, der er fremført fra partier, der var imod de ændrede regler, må jeg gå ud fra, at det her fremsatte lovforslag får en hurtig gang gennem folketinget.

Brixtofte (V):

Det kunne naturligvis være fristende i dag at holde en lang tale om, at venstre fik ret i, at hele socialindkomstlovgivningen er lov-sjusk, dårligt forberedt, et skoleeksempel på, hvorledes man ikke skal lovgive, men det er vel efterhånden desværre helt overflødig at træde mere i det, ikke mindst på grund af regnefejlen på en halv milliard kroner. Af historiske årsager er det dog værd at oplyse et par ting.